ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Οι συγγραφεῖς - ἡ Σόφια - ἡ Εἰρήνη

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΣΑΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ἰδέα γιά νά γραφτεῖ αὐτό τό βιβλίο ξεκίνησε ἀπό τό μικρό λεύκωμα μέ ἀφιερώσεις πού εἶχα κρατήσει στή διάρκεια τῆς Παγκόσμιας Συνάντησης Συγγραφέων πού ἔγινε στή Σόφια τόν Ἰούνη τοῦ 1977. Θέμα τῆς Συνάντησης, ἡ Εἰρήνη καί πῶς μποροῦν νά συμβάλουν οἱ συγγραφεῖς στήν προώθηση της, στούς ταραγμένους καιρούς μας. Στό λεύκωμα μου παρέλασαν μέ τά αὐτόγραφά τους οἱ περισσότεροι ἀπό τούς συγγραφεῖς πού πῆραν μέρος στή Συνάντηση. Μέ τό προσωπικό τους ὕφος, μέ τήν εὐαισθησία καί τό χιοῦμορ τους ἄφησαν πολύ ἔντονα ἀποτυπώματα στό ἐτράδιο αὐτό τῶν ἀναμνήσεων, τόσο ἔντονα, πού ξαφνικά ἀνακάλυπτα πώς μοῦ εἶχαν γίνει ἔμμονη ἰδέα, πού ἔπρεπε μέ κάποιο τρόπο νά βγεῖ πρός τά ἔξω. Καί τό βιβλίο ἄρχισε νά γράφεται.

Στήν πορεία τῆς γραφῆς ἀνακάλυψα πώς ἡ Συνάντηση τῆς Σόφιας ἄρχισε νά παίρνει διαστάσεις πού οὔτε στό χῶρο καί στό χρόνο νά τίς φανταστῶ θά μποροῦσα. Τό ἴδιο ὅπως εἶχαν ἀρχίσει νά παίρνουν διαστάσεις καί οἱ δεσμοί φιλίας πού δημιουργήθηκαν, ἤ πού συνεχίστηκαν μέ τή συνάντηση τῆς Σόφιας. Κι' ἔτσι τό μεγάλο ἐρώτημα πού μπῆκε μπροστά σ' ὅλους ἐμᾶς τούς ἑκατόν πενήντα τόσους συγγραφεῖς ἀπ' ὅλο τόν κόσμο στήν αἴθουσα συνεδριάσεων κατά πόσο μποροῦν τέτοιες συναντήσεις νά βοηθήσουν στήν ἀποφυγή ἑνός πυρηνικοῦ πολέμου, ἀπαντήθηκε μόνο του.

Τό βιβλίο δέν φιλοδοξεῖ τίποτ' ἄλλο ἀπό μιά ἀνοιχτή ἐξομολόγηση, πού σέ σημεῖα μάλιστα παραέχει τό προσωπικό στοιχεῖο. Ἄν τό ἀφαιροῦσα, πιστεύω πώς θά στεροῦσα τό κείμενο ἀπό τό κυριώτερο στοιχεῖο του: Τήν εἰλικρίνεια. Καμιά ἀξιολόγηση, καμιά σκόπιμη παράλειψη ἤ προσθήκη, κανένα προσχεδιασμένο πλάνο, δέν ἦταν μέσα στίς προθέσεις μου. Ἄς μέ συχωρέσουν οἱ ἀναγνῶστες γιά ὅσα καί γιά ὅσους δέν μπόρεσα νά μιλήσω γιατί δέν εἶχα τήν προσωπική ἐμπειρία. Τό κάτω κάτω ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά βρίσκεται παντοῦ, οὔτε καί νά γνωρίζει τά πάντα. Ἄν ὅσα ἔγραψα πείσουν τόν ἀναγνώστη γιά τήν εἰλικρίνεια μου, ὁ σκοπός μου πέτυχε. Θά θέλα νά τελειώσω μ' αὐτά τά λόγια. Μακάρι νά μποροῦσε ὁ καθένας μας νά πάρει μέρος σέ μιά Συνάντηση γιά τήν Εἰρήνη, εἴτε συγγραφέας εἶναι εἴτε κτίστης εἴτε ὁτιδήποτε ἄλλο. Ὅλοι πατάμε τά πόδια μας σ' αὐτό τό ἀγαπημένο πράσινο τόπι πού κρέμεται στό διάστημα ἔχοντας πάνω του τήν ἀπειλή τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς. Κι' ὅλοι μποροῦμε νά κάνουμε κάτι γιά νά τό σώσουμε.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΟΠ1.76